

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Tauro Hyparcho. 365.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tamen contemnunt, ac sacrosancta mysteria contingere minimè verentur, totus se infinuat, istud nempe perfectæ stupiditatis & corruptionis argumentum esse non abs re existimans. Quod etiam in proditore quoque fecit. Non enim quemadmodum tu putas, eò in ipsum ingressus est, quòd Dominicum corpus cõtemneret, sed cùm ipsius improbitatem perspectam haberet, nempe quòd iam incurabili morbo teneretur, vt qui Dominum quidem prodere in animo haberet, nec tamen mysteria percipere recusaret, idcirco eum abduxit. Nam si eum erga diuinum mysterium religiosè ac reuerenter affectum, id deprecantem conspexisset, fortasse ipsum, tanquam adhuc sanæ ac sobriæ mentis hominem præteriiisset. Posteaquàm autem præ auaritia tanquam vertigine laborantem, nec iam amplius mentis compotem esse, verùm ab inexplebili temulentia in furorem actum vidit, atque adeò in eam audaciam elatum, vt ea, quæ ab eiusmodi homine attingi minimè oportebat, attingere minimè vereretur, tum verò ipsius stuporem agnoscens, totus in eum se iniecit.

Tauro Hyparcho. 365.

Tum denique recta iustitiæ regula seruatur (ò virtutis illius, quæ à præfecto requiritur verissimum examen) cùm accusationem disceptatio sequitur, disceptationem, probatio, probationem sententia, pro criminis qualitate supplicium constituens.

Martiniano, Zosimo, Maroni
& Eustathio. 366.

Desperatione obseptas aures, vt audio, habere videmini, atque, vt qui iam pridem vos ipsos supplicii deuoueritis, aduersus eos, qui optima consilia vobis porrigunt, iracundia incitari. Ego verò, vt ex hac infania emergatis, opto, non quòd, nisi emerferitis, detrimenti quicquam hinc subiturus sim (nisi tamen quispiam mœrorem, qui hinc ad me redit, commemoret: nam

καὶ μὴ γνώσκουσιν. ἢ γνώσκουσι μὲν, καταφρονῶσι δὲ; ἢ τῶν ἱερῶν μυστηρίων τολμῶσιν ἀψαδαί; ὅλος ὅπι καμάζι τεκμήριον τ' ἀναληθείας καὶ τῆς ἀφροσύνης τ' ἀνιέλους, τῶν εἶναι εἰκότως οἰόμενος. ὁ δὲ ἢ ὅπι τῶν παροδῶν πεποιήκει. ἔ γάρ, ὡς ἡγή, τῶν δευποικῶν καταφρονῶν σώματος εἰσῆλθεῖς εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ τ' ἰσχυρίας αὐτῶν καταγνῆς, ὅπι λοιπὸν ἀνίατα νοσεῖ. παροδῶν μὲν ἀφροσύμους, μεταχρῆν δὲ μὴ παρατρέμους, ἀχέλο ἄγων εἰ γὰρ εἶδεν αὐτὸν εὐλαβῶς ἔχοντα πρὸς τὸ θεῖον μυστήριον, ἢ παρατησάμενον, ἴσως αἰ ὡς ἐπὶ ἡφροντὰ παρῶδουσα. ἐπεὶ δ' εἶδεν αὐτὸν ὑπὸ τῆς φιλοχρηματίας καρπυρομίται, καὶ μηκέτι τὸν ὀρθὸν ἔχοντα λογισμὸν, ἀλλ' ἐκβαλεθέντα ὑπὸ τ' ἀκουέσου μέθης. ἔ μὲν δὲ, ἀλλὰ ἢ πλεμίσαντα ἀψαδαί, ὡν ἀψαδαί ποιῶντων ὄντα οὐκ ἐχέτω, τῆς ἀναληθείας τῶν καταγνῆς, ὅλος εἰς αὐτὸν ἐχώρησε.

Ταύρω ὑπάρχῳ. τξε.

Τότε ὁ ὀρθὸς τ' δίκης ὄρος σὺζέται, ἀρχικῆς ἀρετῆς ἀψευδίστατον βασιτισίον, ὅταν τῆ μὲν ἀπίσασθ' ἡ κρισις ἀκολυθίσση, τῆ δὲ κρισίῳ ἐλεγχος, τῶ δὲ ἐλέγχῳ ἡ ψηφος, ἢ παρὸς τ' ποιότησις ἢ ἀμαρτήματος τ' πμωλείας ἐλέγξασα.

Μαρτινιανῶ, Ζωσίμῳ, Μαρωνί,
Εὐσταθίῳ. τξς.

Κινδυνεύετε, ὡς πτωχόνομοι, πτωχολογίας ἀπογνώσθ' ἰσχυρίας ἔχοντες ἢ ὡς ἀνὴρες ἐκπαλαί χαροσώσαντες εαυτοὺς ἰσχυρίας πμωλείας, παροξυμωσάμενοι παρὸς τῶν παραινουῶν τὰ κέλλισα. ἐγὼ δὲ εὐχόμενος ὑμᾶς ἀνεγκεῖν, ἐκ τῆς μανίας, ἔχ' ὅπι βλάβην ὑποτίσσομεν, μὴ ἀνεγκέμενον ὑμῶν, πλὴν εἰ μή τις λέγει πλὴν ἀθυμίας τ' παροξυμωσάμενος.